

Historien bag billedet af Poul Reib

Billedet: Traner i solopgang

Foto: Poul Reib

Traner og ugler har altid ligget højt på ønskelisten i den tid, jeg har set på, og fotograferet, fugle. Heldigvis har det for tranernes vedkommende været relativt let at få sine ønsker opfyldt.

Allerede i påsken 1995 var jeg på min første tur til **Hornborgasjön** med store-DOF efterfulgt af mange ture privat, suppleret med nogle gode ture med Grågæssene. Ofte falder tranesæsonen sammen med påskehelligdagene, så de kæmpestore P-pladser er tæt besat med campingvogne. Det kan godt være lidt svært at finde "vildmarkstemningen" frem. Dog kan man meget tidligt ved solopgang få nogle fremragende naturoplevelser.

Foto: Poul Reib

Tranerne bliver fodret med korn – oprindeligt var det med kartoffelaffald fra spritfabrikkerne.

I øvrigt er det populært blandt fotografer at leje sig ind i nogle meget trange skjul, som er opsat direkte på fodringspladserne. Man skal forpligte sig til at ankomme til skjulet før solopgang og blive i skjulet til efter solnedgang. Det kan godt blive nogle lange dage – jeg har ikke prøvet.

Da det gamle Østtyskland blev sluttet sammen med Vesttyskland talte man mere og mere om at se på traner på Rügen og omkring **Zingst**. I modsætning til Sverige foregår det omkring september/oktober måned.

Det må siges at være en helt anden oplevelse end i Sverige, alene af den grund, at det er rester fra majshøsten, som tranerne søger. Fuglene kan så flyve til overnatning i de nærliggende vandområder og efterfølgende flyve tilbage til markerne ved solopgang.

Vi har besøgt Zingst-området på flere ture med Grågæssene og boede, så vi havde indflyvningen direkte hen over pensionatet. På samme tid havde vi fornøjelsen af bl.a. store flokke af blisgæs.

Vi slutter rejsen, hvor vi begyndte: Sverige.

I de senere år holder tranerne i stigende omfang til i Pulken, omkring Helge åen, nær Kristianstad. Der er ikke så mange traner som ved Hornborgasjön. Til gengæld slipper man for den lange køretur til Falköping, så det er muligt at planlægge turen som en endagstur. Foruden traner finder man et godt udvalg af gæs, storke, glenter, ørne og andre rovfugle.

Foto:Poul Reib

I Danmark findes rigtig mange stednavne, hvori ”trane” indgår. F.eks. Tranekær og Tranebjerg. Det vidner om, at der tidligere har været mange traner i landet.

Tranen var udryddet i Danmark fra slutningen af 1800-tallet til 1950’erne. Den er formentlig blevet skudt og spist.

Opgørelser fra 2018 viser, at den nu er i stor fremgang (ca. 500 ynglende par traner).

Det skyldes bl.a. industrilandbruget, der i stor stil dyrker foderafgrøder som majs og korn.

De store fugle æder mange levninger efter høsten. I det hele taget er tranen ikke nogen kostforagter. Den æder både vegetarisk og animalsk føde som mus, padder og fugleunger.

Desuden har klimaændringer fået flere og flere skandinaviske traner til at droppe et langt og ofte farefuldt træk mod vinterkvarterer i Nordafrika og Spanien

Jan's tale til Poul

Seniorudvalgets afskedsmiddag for Poul Reib d. 25. november 2020.

Kære Poul.

Du får lige lidt på rim og tværs.
Håber ikke det kommer dig helt på tværs.
Det er nemlig min måde at holde tale,
ellers vil jeg både ” hyle og gale”.

Heldigvis gik du tidligt på pension,
så du kunne hellige dig din store passion
Men du ville gerne dele den med no'en.
På den måde blev grunden til Grågæssene lagt.
Lad os bare få det sagt

Du begyndte at arrangere ture.
Og grågæssene stod først i små ydmyge fugleskure.
Det var lang tid før ”Onkel Aage”
begyndte at interessere sig for fugl og måge
Og byggede superhypedede fugleskjul
på grænsen mellem vand og muld.

På fugleområdet blev du en iværksætter.
Og i Grågæssene var du en etter.
I kørte første i private biler.
Men tiden jo hastigt iler,
så busserne kom snart på tapetet.
Og turene gik vidt omkring – vi mangler faktisk
kun Arboretet.

I starten stod du for at arrangere det hele.
Men som interessen voksede var det nødvendigt
opgaven at dele.
Der skulle være turledere, lister over medlemmer
og ture,
så vi kunne ringe eller skrive uden nogen blev sure

Det blev så starten på Seniorudvalget SU,
som siden har kørt alt det, du sku'.
Der skulle 7-8 personer til at afløse dig,
bl.a. for til fuglestederne at finde vej.
Det siger lidt om omfanget af dit job,
som du jo altid har varetaget helt i top.

SU har aldrig været præget af det helt store
Demokrati.
Der blev udvalgt medlemmer ved bl.a. dit ”udpegeri”.
Vi har aldrig haft love, regler eller forretningsorden
og det er sjældent nødvendigt at tale med bål,
brand og torden

Ideen har bredt sig og der er blevet mere ”gråt”
mange steder i DK,
både gråmejsler og do spurve – men kun for seniorer
- ikke for de små.

Og så er der det med onsdagen.
Hvorfor skulle det lige være sagen?
Tirsdag eller torsdag kunne være ligeså go'.
Men du skulle jo vælge no'en.

Flerdagsturene blev hurtigt meget populære.
Og høje tilmeldingstal var ikke ekstraordinære.
Du opfandt næsten selv Skåne/Tranås.
Og det blev siden et must for os.
Jeg tror aldrig den af turprogrammet glider,
selv om turen også af og til på økonomien slider.

Du har også selv grundlagt og redigeret ”Grågåsen”.
Utallige timer har du tilbragt foran PC'en på måsen.
Du har skrevet masser af illustrerede artikler i bladet.
Og flere gange forsøgt at få andre til fadet
Bladets største krise var vel nok,
da det gik fra papir til mail – Grågæssene fik et gog!

Endelig vil jeg nævne din anden store interesse-
ja, næsten en mani.
Du har nemlig altid været helt vild med fuglefotografi.
Du har ofte siddet alene i skjulet,
måske mens vi andre har juleet.
Det er blevet til et hav af fine foto(s).
Også på det område er du go'.

Nu vil jeg ikke trætte dig mere,
måske kommer der også flere
Derfor skal du sluttelig have en gevaldig tak
for det store læs du gennem årene tak.
Og personligt for mange fuglekøreture en stor tak,
skal du ha'
fra ham novicen fra Gentofte af.

Tak!

Jan Chr. Mollerup

Vores lille fugleven

Tæt uden for vores spisestuevindue har vi et foderbræt. Når Lis og jeg sidder ved bordet, har vi megen fornøjelse af at iagttage mejser, spurve og finker, der fouragerer på solsikkefrø. Men når vi rejser os, smutter flokken straks ind i en nærtstående hæk, og går vi helt hen til vinduet, forsvinder de fleste over til genboen.

Men der er en undtagelse. Når foderbrættet og hækken forlades, bliver der en lille fugl tilbage: Rødhalsen. Selv om vi står tæt ved ruden og bevæger os, bliver rødhalsen roligt siddende og kigger med sine store øjne interesseret ind på os - en stor fornøjelse i hvert fald for os!

Rødhals

Foto: Tage Stampe

Den anden oplevelse med vores lille fugleven har jeg, når jeg går ud i haven for at lave lidt vinterarbejde med beskæring. Det slår aldrig fejl, at jeg hurtigt får følgeskab af en nysgerrig rødhals

Som regel hopper den rundt på jorden og kommer langsomt tættere og tættere på. Helt henne ved mine fødder lægger den hovedet på skrå og kigger nysgerrigt på gressaksen. Hvis jeg hyggesnakker med den, laver den nogle hurtige knæbøjninger og lægger igen hovedet på skrå. Faktisk er den skyld i, at jeg beskærer meget mere end planlagt, jeg nænner simpelt hen ikke at gå ind igen, rødhalsen er så fascinerende at arbejde sammen med.

Vi aner ikke, om det er den samme fugl, der er i forhaven som i baghaven, ej heller om det er forskellige rødhalse, der dukker op, men uanset hvad, er det nogle oplevelser, der har lyst op for os i denne ensomme mørke coronatid.

Lis og Jørgen Klarskov

Min Platform.

I DOF-basen hedder det: Vallensbæk og Ishøj Strandenge

Det er altid godt at have et fuglested nær sin bopæl. Her kan man følge årets gang på fuglefronten. Min bopæl er blot 3 km væk fra ovennævnte.

I forårs- og sommertiden bliver skopet spændt bag på cyklen – i den koldere tid klarer bilen det.

At komme jævnligt det samme sted er en god ting. Andre fuglefolk har samme opfattelse, så det bliver til nogle gode snakke.

Stedet er godt for vadere både forår og efterår. Der er mange gæs og ænder hele året rundt (når der ikke, som her i februar 2021, er helt iset til)

Største oplevelse:

Leif Sturla og jeg sad på bænken på platformen og var lidt irriterede på en dame med en hund, der absolut skulle over fodboldbanerne, hvor en kæmpe flok bramgæs fouragerede.

Alle kom på vingerne, fløj ind og landede på vandarealet foran platformen.

Pludselig skreg Leif: ”Rødhalsset gås” – og sandelig 50-60 meter ude stod den.

Kikkert overflødig.

Det blev straks meldt ud og 20-30 min. senere stod 10-15 fuglefolk.

Så heldig kan man være. - Damen/hunden blev tilgivet lidt (kun lidt).

Det er også et sted for nørder. Jeg spurgte Tim Andersen, om jeg måtte kalde ham nørd. ”Ja”, svarede han prompte, ”og det er jeg stolt af”.

Hej vi ses.

Ole Friis ”Gammel Grågås”

Foto: Mikkel Holck

Rødhalsset gås yngler på den nordsibiriske tundra. Vinteren tilbringer den ved Sortehavet – ofte Rumænien og Bulgarien. – Men det sker at en gås slår følgeskab med en flok bramgæs, blisgæs eller knortegæs og på den måde havner i Danmark.

Per Stengade, som har skrevet nedenstående om "Viberne på Damhusengen", er arkitekt, bosiddende i Vanløse og har siden barnsben boet ved Damhusengen.

Han har derfor fulgt udviklingen af Damhussøen og -engen gennem tiden både med hensyn til fugle og til planter.

Han er nu formand for Enggruppen i Vanløse, der utrætteligt kæmper for en "forbedring" af Damhussøen og Damhusengen, og for at udvide kendskabet til, hvad søen og engen faktisk har at byde på.

Per Stengade laver ved forskellige lejligheder guidet ture på engen.

Janni Rytsel (Janni har formidlet kontakten til Per Stengade)

Viber på Damhusengen

I nitten hundrede og tresserne blev den sydlige, våde del af Damhusengen drænet, og stod derefter med slået græs på hele engfladen.

Men omkring årtusindskiftet begyndte det drænedede område at sænke sig, og græsslåmaskiner kørte fast i den bløde jord.

Det bløde område blev afgrænset, og græsset fik lov at gro, mens de tørre områder blev slået.

I løbet af få år kom den oprindelige flora tilbage. Nogle steder opstod der vandhuller med siv og dunhammer omkring, og de kan i dag betegnes som en kæræng, med et fantastisk blomsterhav fra maj til langt hen på sommeren.

Foto: Per Stengade

Området tiltrækker mange forskellige insekter og spændende fugle. For eksempel tinksmede, dobbelt bekkasiner, strandskader, ænder, fiskehejrer, grågæs og mange flere.

I 2014 kom et vibepar forbi og slog sig ned. På trods af de mange hunde i området, lykkedes det dem at få unger på vingerne.

De følgende år kom der flere viber til for at yngle, og flere år blev resultatet 5-6 unger.

Foto: Per Stengade

I de seneste år er der blevet sat skilte op fra marts til udgangen af juli med opfordring om, at give viberne fred til at yngle.

I 2020 blev sommeren for tør, og de to unger der blev udklækket, nåede ikke på vingerne. Nu venter vi bare på, at viberne kommer tilbage dette forår (skriver 19. februar. Red.). Vi skal blot have skaffet nogle nye skilte, da de gamle er gået til eller forsvundet.

Foto: Per Stengade

Viberne bygger ikke reder, men lægger 2-3 æg direkte på jorden i en hulning i græsset Mens den ene ruger, holder den anden vagt et stykke derfra. Hvis et rovdyr eller rovfugl kommer for tæt på,

flyver den op foran dem og lokker dem væk. Man ser dem ofte i akrobatisk flugt jage Krager og andre fugle væk fra området.

Viberne har været i stærk tilbagegang i de sidste 50 år. Det skyldes blandt andet, at mange af deres biotoper er blevet opdyrket. Men især brugen af sprøjtemidler har begrænset antallet af insekter, som er deres væsentligste føde. Før i tiden blev mange insekter slået ihjel imod bilernes forruder, når man kører i sommerlandet. Det ser man ikke mere.

Foto: Per Stengade

Om et par måneder kan man se mere om Damhusengens flora og fauna på hjemmesiden: www.vanloese.dk, der p.t. er under ombygning.

D. 24 februar sendte Per Stengade følgende mail:

Nu er viben kommet for 6. år i træk. Så tror vi på, at foråret er på vej. Nu må vi bare henstille til folk, at de undlader at færdes i den våde eng, og ikke mindst holder deres hunde væk.

Vi skal have anskaffet nogle nye vibeskilte, da de fleste af de gamle er gået til eller forsvundet.

*Mange forårsagtige hilsener
Per*

Vejrfugl

Viben kan i milde vintre blive i landet eller komme tidligt, og kaldes derfor en vejrfugl, da vejret i høj grad er bestemmende for hvor tidligt den dukker op på ynglepladsen.

Modsat kan det også være en fælde, for hvis vinteren pludselig sætter ind, kan det resultere i massedød, hvis den ikke når, at trække sig tilbage.

**YNGLENDE VIBER
I DAMHUSENGEN**

Giv viben ro til at yngle.
Undgå færdsel i det høje græs, og hold hunde i snor.
Hunde kan slippes løs i fritløbsområdet,
i den nordlige del af engen.

Hvis viben får ro til at yngle vil der i løbet af sommeren blive udklækket små vibeunger.
Man kender viben på dens specielle,
akrobatiske sangflugt, der markerer territoriet.

Venlig hilsen
Teknik- og Miljøforvaltningen

**SAMMEN
OM BYEN**
ROSENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

Foto: Per Stengade

Har du set en engsnarre?

Foto: Asbjørn Jensen

Engsnarren lever skjult. Ikke mange har set den og langt færre har fået billeder af den. Jeg søgte et billede og spurgte en række dygtige fuglefotografer, men med negativt resultat. Hos flere af dem stod den højt på ønskelisten, men det var endnu ikke lykkedes at få den i ”kassen”. Så blev jeg anbefalet, at gå på ”Netfugl”, hvor jeg fandt dette fine billede af engsnarren. Jeg ringede til fotografen Asbjørn Jensen, som heldigvis gav mig lov til at bruge billedet i Grågåsen.

Billedet er taget ved Nykøbing Falsters Sukkerfabriks slambassiner, et fuglerigt sted, som desværre ikke er tilgængeligt for offentligheden.

Asbjørn Jensen sad i sin bil, da han fik øje på fuglen. Der skulle handles – et hurtigt tryk på udløseren før fuglen var væk igen. Flot resultat.

Som jeg skriver i indlægget: ”En dag som punkttæller” (se næste side), havde vi en engsnarre for en del år siden på et markareal i nabolaget. Jeg så den 1 gang og hørte den flere gange.

Det er ikke alene en sky fugl, men den er også fåtallig. Engang var det en almindelig ynglefugl, men den er gået gradvis tilbage.

Engsnarren holder til i græs- og kornmarker, hvor en tidlig høst resulterer i ødelagte reder og ungfugle, der bliver slået ihjel.

Vi finder den også i sumpede, græsrigge områder, hvor vegetationen er fra 30-50 cm høj.

Det er en social fugl, der foretrækker at yngle i nærheden af artsfæller. Så det er vigtigt at levestedet er stort nok til flere ynglende par, eller at der i høreafstand af levestedet er arealer egnet som yngleområder for engsnarre.

Vil man hjælpe engsnarren, skal der skabes flere sammenhængende områder af mose og eng.

Engsnarren er en trækfugl, der overvintrer i Afrika, kommer til Danmark i midten af maj og trækker sydpå i september.

Grethe Wenzell

En dag som punkttæller

I disse coronatider (skriver d. 19. januar 2021), hvor meget er lukket ned og mulighederne begrænsede, er det godt at finde en beskæftigelse, en udfordring, som helt igennem er ”lovlig”, som f.eks at melde sig som fugletæller for en dag. - Så det er bare med at komme gang.

– Jeg valget en rute på ca. 9 km med 14 observationspunkter og fik den godkendt hos DOF.

D. 14. januar kl. 9.05 placerede jeg teleskopet på min cykel og startede ud på ruten. Jeg havde regnet med, at det skulle være en cykeltur, men da underlaget var en blanding af is, sne og mudder, måtte jeg trække cyklen de fleste steder, i øvrigt gjorde jeg ikke meget brug af teleskopet.

DOF efterlyser flere observationer i de åbne områder, agerlandet, så jeg startede min første registrering på et stort markareal tæt ved min bopæl. Området har tidligere været opdyrket, (hovedsagelig korn). Efter høsten tiltrak marken et hav af ringduer, som så blev skydeskive for en række jægere. I sensommeren bragede det løs. Jeg undrede mig over, at det var tilladt at drive jagt på dette areal, som godt nok har en vis størrelse, men afstanden til beboet område er ikke stor.

Tidligere så vi ofte fjeldvågen muse over marken i vinterhalvåret - og så havde vi et år besøg af engsnarren. Den reagerede, når man lavede lyd ved at spille med fingrene på en redekam. Det var måske lidt mere uskyldigt end nutidens mobil-fuglestemme-apps, og dog, resultatet er vel det samme: vi forstyrrer fuglene.

For et par år siden kunne man minsandten også opleve en stork, som spankulerede rundt i området en uges tid, før den var væk igen.

Nu ligger markerne brak og venter på at blive ”ædt”. Der bliver bygget i stor stil - DTU udvider og bygger en ny bydel med tilknytning til universitetet. Der er planer om at bibeholde et stykke til rekreativt område, så der er måske stadig plads til fuglene.

Tilbage til punkttællingen: Der sad 2 musvåger på marken, en mørk og en af de meget lyse. Jeg har set dem flere gange før, så det er nok deres sted.

I Dyrehavens ”indelukke” var der ikke meget fugleliv, men en dyrefodringsplads tiltrak småfuglene: blåmejse, musvit, gulspurv. Samtidig havde jeg en flok meget lystige ravne lige over hovedet. Jeg talte 18.

For omkring 25 år siden havde vi en ravnerede lige nord for Dyrehaven. Det var en sensation, alle vores fugleinteresserede gæster blev tvangsindlagt til at besøge redestedet. Men nu er der rigtig mange ravne. Det er umuligt at komme gennem Dyrehaven uden at høre ravnen.

Foto: Poul Reib

I Hjortekæret talte jeg 33 gråænder. To dage senere var søen isbelagt og fyldt med glade skøjteløbere. De mange ænder var blevet hjemløse
Stampedammen var domineret af blichøns og gråænder, en livlig flok, som fattede ud og ind mellem hinanden - svært at holde mandtal.

Nu RAPler det

Foto: Tage Stampe

Fra et åbent område nord for Mølleåen hørtes en meget ophidset krage. Den sad i et højt træ. Jeg opdagede årsagen til dens vredesudbud, da en duehøg gled ud fra træet på brede vinger og forsvandt. Et flot syn.

Få dage før havde jeg set en stor tornskade på stedet. Havde håbet og måske troet på, at den også var her denne gang. Hvor naiv kan man være, når man ved hvor flygtige de fleste fugle er – men jeg fik da heldigvis duehøgen.

Apropos duehøg: Sortspætten er sjælden nu om dage i Dyrehaven. Tidligere var man ret sikker på både at høre og se den i området. Det er nok 3 år siden jeg hørte den sidste gang – og så var den der lige pludselig ikke mere. Jeg talte med en ”skovmand”, som jeg tilfældigt mødte i Dyrehaven, han kunne fortælle, at sortspætten var blevet taget af duehøgen. Den fugl burde leve op til sit navn og koncentrere sig om duerne.

Jeg havde hørt, at isfuglen ofte blev set ved Mathildebroen. Ja, der blev faktisk talt om, at der var to. Men jeg skulle være meget heldig, hvis den(de) var der i de 5 minutter, jeg havde til rådighed, - og, nej, jeg så den desværre ikke.

Det gik meget bedre med vandstæren ved Rådvas, som er et vandstær-sikkert sted i vinterhalvåret.

På min tur hverken så eller hørte jeg bogfinke, grønirisk eller siskner - lidt mærkeligt.

I det hele taget var der ret fugletomt mange steder.

Skovskader var der en del af, men de er også lette at få øje på via deres lyd og store aktivitet. Der skal samles forråd. - Og gadedrengen over alle gadedrenge, spætmejsen, var der heldigvis også.

Det var en god oplevelse at være alene i felten med en veldefineret opgave.

Jeg vil gøre det igen til sommer en dag i perioden 1. maj til 15. juni, hvor målet er ynglefuglene – og mon ikke, der er flere fugle at registrere til den tid.

Grethe Wenzell

**Hvis Du har fået lyst til at melde dig som fugletæller, kan du henvende dig til
Thomas Vikstrøm. E-mail: thomas.vikstroem@dof.dk , telefon: 33 28 38 22**

Grågæssenes ture

april 2021 – august 2021

Ture: Kontakt Jan Chr. Mollerup på tlf. 40 50 84 87 eller på mail: f.mollerup@mail.dk

Turledere: Bjarne Andersen (4055 2314), Joan Klausen (5192 8836) og Ib Sørensen (4029 9710)

Aktuelt må vi, som en aktivitet i organiseret regi, samles 50 personer udendørs. Ud fra et forsigtighedsprincip vælger vi alligevel, i første omgang, at have tilmelding til turen d. 21/4

Vær ved tilmelding til busture opmærksom på at vi har skiftet bank til Merkur Andelskasse, reg nr. 8401 konto nr. 1190869

Hvis du i sidste øjeblik forhindres i at deltage i en bustur bedes du kontakte en af turlederne, så vi ikke står og venter på dig.

Tur i egne biler til Præstesø den 21/4 kl. 9 – 14. – Max 30 deltagere inkl. turledere. Vi mødes for enden af Lejrvej ved Skovhornuglerne/Præstesø og deler os i 2 hold. Turen er på ca. 5 km.

Obligatorisk tilmelding til Grethe Wenzell på mail: grethewenzell@webspeed.dk.

Tur i egne biler til Vaserne er flyttet til d. 5/5. Vi mødes ved Roklubben på Frederikslundsvej og går en tur i Vaserne, hvor vi hører sangere og kigger efter lille flagspætte.

Grågæssenes 25 års jubilæum den 5/5 kl. 10 – 16 har vi besluttet at udsætte indtil videre, da der fortsat er for stor usikkerhed om, hvor mange vi må samles. Vi håber det kan gennemføres senere i år.

Tur i egne biler til Tryggvælde Ådal og Vallø Slot den 19/5 kl. 9 – 14. Vi mødes ved Strøby Kirke og går en tur i Ådalen hvor vi lytter til sangerne inden vi kører til Vallø Slot og går en tur i slotsparken.

Bustur til Møn den 2/6 kl. 7 – 17. Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling på pendlerparkeringspladsen ved afkørsel 31a/Solrød Syd til Jydelejet på Møn inden vi kører til slambassinerne og Nyord. Maks. 32 deltagere. Indbetal kr. 305,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 15/4. Efter den 10/5 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487). Husk ved tilmelding at anføre hvis ikke du stiger på i Ballerup.

Sæsonafslutning – bustur til Stevns den 16/6 kl. 7 – 17. Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling på pendlerparkeringspladsen ved afkørsel 31a/Solrød Syd til Vemmetofte Strand inden vi sætter kurs mod Stevns. Maks. 35 deltagere. Indbetal kr. 300,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 15/5. Efter den 1/6 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487). Husk ved tilmelding at anføre hvis ikke du stiger på i Ballerup.

Tur i egne biler til Staunings Ø onsdag den 4/8 kl. 8.00 – 14.00. Vi mødes på parkeringspladsen ved Jersie Strandpark og går til den sydlige ende af Staunings Ø. Efter fuglekiggeriet er der mulighed for en tur i bølgen blå i forbindelse med frokosten – så husk badetøj. **Husk at kontakte Pamela Bartholomeusz (2482 4345) hvis du har brug for kørelejlighed**

Bustur til Sydvestsjælland den 25/8 kl. 7.00 – 17.00. Vi mødes ved Ballerup Rådhus og kører efter opsamling på pendlerparkeringspladsen ved afkørsel 31a/Solrød Syd til Lejodde hvor vi obser og indtager formiddagsforplejningen inden vi kører til Borreby Mose og derefter Stignæs. Vi håber at rovfugletrækket så småt er i gang. Maks. 32 deltagere. Indbetal kr. 310,00 på reg.nr. 8401 konto 1190869, DOF København, Seniorudvalget senest den 1/7. Efter den 1/8 kan du forhøre dig om evt. restpladser hos Jan Chr. Mollerup (4050 8487). Husk ved tilmelding at anføre hvis ikke du stiger på i Ballerup.

Eventuel framelding til endagsbusture må finde sted senest onsdag ugen før turens afholdelse. Det indbetalte beløb returneres, fratrukket et ekspeditionsgebyr på kr. 50.-/pr. ekspedition.

BEMÆRK: VI SENDER INGEN BEKRÆFTELSE PÅ ENDAGSBUSTURE. DU ER PÅ LISTEN, HVIS IKKE DU HØRER FRA OS. PÅ FLERDAGSBUSTURE SENDER VI BEKRÆFTELSE PÅ DIN TILMELDING

Redaktion: Grethe Wenzell, E-mail: grethewenzell@webspeed.dk

Næste blad udsendes i juli måned. Deadline: d. 20. juni 2021

